

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร

สมศักดิ์ ฉัตรทอง¹ ทศพร ธีษะพร²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร 4) สร้างสมการพยากรณ์ที่เกิดจากภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร กลุ่มตัวอย่างคือ ครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร จำนวน 309 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการพยากรณ์ร้อยละ 61.90 โดยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Y' = 1.072 + .173 (X_8) + .142 (X_6) + .128 (X_3) + .161 (X_7) + .119 (X_2)$$

$$Z'_Y = .214 (Z_{X_8}) + .184 (Z_{X_6}) + .145 (Z_{X_3}) + .216 (Z_{X_7}) + .137 (Z_{X_2})$$

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการ/ ประสิทธิผล

¹ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา e-mail: mybiie.pa71@gmail.com

² สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา e-mail: tosapont@hotmail.com

ACADEMIC LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING SCHOOL EFFECTIVENESS UNDER THE OFFICE OF LOCAL GOVERNMENT PROMOTION IN PHICHIT

Somsak Chattong¹ Tosapon Teekaporn²

Abstract

The purpose this research is to study 1) the leadership of the administrators of the school. Office of Local Administration Phichit 2) the effectiveness of the school. Office of Local Administration Phichit. 3) the relationship between the leadership of the school administrators. The effectiveness of the school Office of Local Administration Phichit 4) create a predictive equation that the leadership of school administrators predict the effectiveness of the school. Office of Local Administration Phichit. The sample consisted of teachers under the Office of Local Administration Phichit 309 teachers instrument used in the research is a 5-star scale questionnaire data analysis software packages. The statistics used in the analysis were mean (\bar{x}), standard deviation (SD) coefficient correlation Pearson. And the multiple regression coefficients the research found that

1. Academic leadership of school administrators office Promote local administration in Phichit Overall and individual aspects are at a high level.

2. School Effectiveness Under the jurisdiction of the provincial administration. Phichit Overall and individual. Very high

3. Academic Leadership of School Administrators Overall, there is a positive correlation in high level with school effectiveness Under the Office of Local Government Promotion in Phichit At the .01 level of significance.

4. Academic Leadership of School Administrators Affecting School Effectiveness Under the Office of Local Government Promotion in Phichit Statistically significant at the .05 level And the ability to predict 61.90 percent in the form of raw score and standard score as follows.

$$Y' = 1.072 + .173 (X_8) + .142 (X_6) + .128 (X_3) + .161 (X_7) + .119 (X_2)$$

$$Z'_Y = .214 (Z_{X8}) + .184 (Z_{X6}) + .145 (Z_{X3}) + .216 (Z_{X7}) + .137 (Z_{X2})$$

Keywords: Academic leadership/ effectiveness

¹ Educational Administration, Chaopraya University, e-mail: mybile.pa71@gmail.com

² Educational Administration, Chaopraya University, e-mail: tosapon.t@hotmail.com

บทนำ

“การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ ๒๑ เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีสังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตโดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนไปอีก 20 ปีข้างหน้า ผลการพัฒนาการศึกษาในช่วงปี 2552 - 2559 พบว่า ไทยประสบความสำเร็จในหลายด้าน และมีอีกหลายด้านยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนในระยะต่อไป ด้านโอกาสทางการศึกษา รัฐมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างมากส่งผลให้ประชากรในวัยเรียน รวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้นด้านคุณภาพการศึกษา ผลการพัฒนาอย่างไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย ส่วนประเด็นคุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชนยังต้องมีการพัฒนา” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา , 2560)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการศึกษาตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อมความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น และมาตรา 42 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมาตรา 57 ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 : 13-14)

ดังนั้นการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง ต้องอาศัยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพ การบริหารงานวิชาการจึงนับว่ามีบทบาทสูงสุดในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ เนื่องจากการบริหารงาน

วิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาในการพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ภารกิจในการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน ก็เป็นภารกิจที่สำคัญอีกภารกิจหนึ่งของท้องถิ่นกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพและมีมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ประกอบกับพิจารณาเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีศักยภาพและมีโอกาสในด้านความพร้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่น ให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของประชาชนโดยทั่วไป จึงได้กำหนดให้โรงเรียนต้องจัดการศึกษาให้เต็มคุณภาพและมีมาตรฐาน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 1) ซึ่งสอดคล้องกับ สุริยัน ทรัพย์ผล สุขเมธ งามนก และประยูร อัมสวาสดี (2559, หน้า 89-90) อภิปรายผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ เป็นตัวแปรที่ส่งผลทางบวกสูงสุด ต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดลุ่มน้ำโขง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน แสดงว่าเมื่อภาวะผู้นำทางวิชาการสูง จะทำให้ประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดลุ่มน้ำโขง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน สูงขึ้นตามไปด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการบริหารองค์กรให้ไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริงเพื่อส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเป็นจำนวนมากผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่เกิดจากภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลของโรงเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 516 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2559 โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified sample random)ตามขนาดของ

โรงเรียนและกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970: 608 อ้างถึงใน พิสนุ พงศ์ศรี. 2552 : 109) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 คน

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นดังรายละเอียดตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขอคำแนะนำและข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2. กำหนดกรอบแนวคิด รูปแบบเครื่องมือ และโครงสร้างเนื้อหาการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นของคณะครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สอบถามเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรมของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา (จากการสังเคราะห์แนวคิดภาวะผู้นำทางวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อ้างถึงใน ปฐม ปรีพูนณัฏฐ, 2554) มี 8 ด้านดังนี้

1) การบริหารจัดการหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ 3) การพัฒนาสื่อการเรียนรู้อ 4) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 5) การวัดประเมินผล 6) การวิจัยทางการศึกษา 7) การนิเทศการศึกษา 8) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา มี 4 องค์ประกอบตามกรอบตัวแปรประสิทธิผลของสถานศึกษา 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน โดยลักษณะแบบสอบถามให้เลือกตอบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

4. นำแบบสอบถามฉบับร่าง ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบเพื่อรับทราบข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อกระทงคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัด (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ ตั้งแต่ระดับ 0.50 – 1.00

6. นำแบบสอบถามที่ได้เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมืออีกครั้งหนึ่ง แล้วจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2553, น.158) ผลค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.98

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ปรากฏดังตารางที่ 1

ภาวะผู้นำทางวิชาการ	$n = 309$		ระดับที่	อันดับที่
	\bar{X}	SD		
การบริหารจัดการหลักสูตร	4.00	.55	มาก	6
การจัดการเรียนรู้	4.19	.53	มาก	1
การพัฒนาสื่อการเรียนรู้	4.11	.52	มาก	2
การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	4.02	.55	มาก	5
การวัดประเมินผล	4.07	.55	มาก	4
การวิจัยทางการศึกษา	4.00	.60	มาก	7
การนิเทศการศึกษา	3.97	.62	มาก	8
การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน	4.10	.57	มาก	3
รวม	4.05	.56	มาก	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ การนิเทศการศึกษา

2. ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ปรากฏดังตารางที่ 2

ประสิทธิผลของโรงเรียน	$n = 309$		ระดับที่	อันดับที่
	\bar{X}	SD		
ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.90	.64	มาก	4
ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก	4.02	.67	มาก	3
ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน	4.04	.64	มาก	2
ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	4.09	.67	มาก	1
รวม	4.01	.66	มาก	-

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวกส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร

ดังตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร

ภาวะผู้นำทางวิชาการ	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y
	r	r	r	r	r
การบริหารจัดการหลักสูตร	.449 **	.495 **	.573 **	.569 **	.600 **
การจัดการเรียนรู้	.448 **	.548 **	.575 **	.597 **	.625 **
การพัฒนาสื่อการเรียนรู้	.482 **	.569 **	.614 **	.631 **	.661 **
การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	.552 **	.542 **	.642 **	.615 **	.675 **
การวัดประเมินผล	.518 **	.559 **	.689 **	.623 **	.687 **
การวิจัยทางการศึกษา	.581 **	.542 **	.681 **	.587 **	.685 **
การนิเทศการศึกษา	.592 **	.574 **	.722 **	.634 **	.723 **
การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน	.551 **	.595 **	.718 **	.664 **	.727 **
รวม	.836 **	.866 **	.923 **	.858 **	.783 **

** $p < .01$

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรโดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .783$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาสร้างสมการพยากรณ์ที่เกิดจากภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา พยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงพยากรณ์ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ชุดตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด	R	R^2	ร้อยละการพยากรณ์	b	β	$S.E.b$
ค่าคงที่ (Constant)				1.072		.143
X_8	.727 ^a	.528	52.80	.173	.214	.058
$X_8 X_6$.761 ^b	.579	57.90	.142	.184	.046
$X_8 X_6 X_3$.775 ^c	.600	60.00	.128	.145	.050
$X_8 X_6 X_3 X_7$.782 ^d	.611	61.10	.161	.216	.054
$X_8 X_6 X_3 X_7 X_2$.787 ^e	.619	61.90	.119	.137	.046

จากตารางที่ 26 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ด้าน เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีความสามารถเชิงพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน (X_8), ด้านการวิจัยทางการศึกษา (X_6), ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ (X_3), ด้านการนิเทศการศึกษา (X_7), และด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมของทั้ง 5 ด้านเท่ากับ .787 สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 61.90

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรในทัศนะของครูสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ด้านการวัดประเมินผล ด้านพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านการวิจัยทางการศึกษา และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษาสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545: 111) เสนอว่างานด้านวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดในการบริหารและจัดการศึกษาในสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจขอบข่ายเนื้อหาและหลักการบริหารงานด้านวิชาการอย่างลึกซึ้ง เกี่ยวกับขอบข่ายงานวิชาการ ต่อไปนี้ 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียน การสอน 3) ด้านการนิเทศภายใน 4) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 5) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดกรอบงานด้านวิชาการเพื่อกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษาให้มีความอิสระ คล่องตัว รวดเร็วและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีขอบข่ายและภารกิจดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนว การศึกษา 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สอดคล้องกับสถาบันพัฒนาผู้บริหาร การศึกษา ได้จัดทำหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ โดยกำหนดลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ ไว้ในส่วนการเป็นผู้นำด้านวิชาการ ในเรื่องต่อไปนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรเพื่อความเป็นเลิศ 2) การพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 3) การพัฒนาครูตามแนวปฏิบัติการศึกษา 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ และ 5) การประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสถาบันพัฒนาความก้าวหน้า สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก.ค.ศ. กล่าวถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 มาตรา 80 บัญญัติให้มีการพัฒนา ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งและบางวิทยฐานะ เพื่อ เพิ่มพูนความรู้ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสมในอันที่จะทำให้ การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ประกอบกับ ก.ค.ศ. ได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ไว้ว่าผ่านการ

พัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ก.ค.ศ. จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และมาตรฐานตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ ก.ค.ศ. กำหนด ทั้งนี้ผู้เข้ารับการพัฒนาต้องผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนา ดังกล่าวมีสาระสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้ภาวะผู้นำทางวิชาการประกอบด้วย ความเป็นผู้นำทางวิชาการและสามารถส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาของชาติ และหลักการจัดการเรียนรู้ สามารถบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ให้ความสำคัญและสามารถส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สามารถบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สามารถจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุ่มเทความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง(อ้างถึงใน ปฐม ปริพนธ์กูร, 2554:26-28)

2. ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด พิจิตร โดนรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และความสามารถในการพัฒนานักเรียน ให้มีเจตคติทางบวก ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ความสามารถในการผลิต นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สอดคล้องกับ Hoy and Miskel (2008 : 307) พิจารณาประสิทธิผลของโรงเรียนใน 4 ด้านซึ่งประกอบด้วยความสามารถ 4 ประการ ดังนี้

2.1 ความสามารถในการผลิต (Productivity) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานโรงเรียนและครูผู้สอนในการปฏิบัติงานที่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดมีประสิทธิผลสูงสุดต่อตัวผู้เรียนทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากรและเทคโนโลยี เพื่อเอื้อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง นอกจากนักเรียนจะมีความรู้ ความสามารถทางวิชาการอย่างยอดเยี่ยมแล้ว ยังจำเป็นต้องได้มีการพัฒนาทางด้านทักษะ เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรมต่าง ๆ ที่พึงปรารถนาให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2.2 ความสามารถในการพัฒนาเจตคติทางบวก ของนักเรียน (Positive attitude) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครูผู้สอน ในด้านการดำเนินการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้มีจิตใจกว้างขวาง ไม่ต่อต้านหรือถดถอยหนีสังคม มีความมั่นใจ คงทางจิตใจ มีความจริงใจและเป็นประชาธิปไตย ยอมรับและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าเผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม ตลอดจนสามารถดำเนินการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระเบียบวินัย รู้จักพัฒนาตนเองมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษา และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และครูใช้ความเป็นภาวะผู้นำทางวิชาการเพื่อดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การกำหนดพันธกิจ การบริหารหลักสูตรและการสอน การนิเทศการสอน การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน และ การส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการทางการเรียนรู้อันทำให้โรงเรียนมีความก้าวหน้าเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

2.3 ความสามารถในการปรับตัว หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครู ในการประยุกต์ใช้ความเป็นภาวะผู้นำทางวิชาการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจการบริหาร หลักสูตรและการสอน การนิเทศการสอน การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนและ การส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการทางการเรียนรู้เพื่อให้โรงเรียนมีความก้าวหน้าเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

2.4 ความสามารถในการแก้ปัญหา (Solving problems) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้ความเป็นภาวะผู้นำทางวิชาการเข้าไปบริหารจัดการ โดยการร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนในทุก ๆ ด้าน ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และเกิดมีประสิทธิผลสูงสุดในพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับ ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรพบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .586$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันดังนี้

3.1 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านการผลิตนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3.4 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3.5 ด้านการวัดประเมินผล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3.6 ด้านการวิจัยทางการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.7 ด้านการนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3.8 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

4. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร พบว่าตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา 8 ด้าน สามารถร่วมกันส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์ความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแปรแต่ละตัว โดยคัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตรด้าน เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีความสามารถเชิงพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน (X_8), ด้านการวิจัยทางการศึกษา (X_6), ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ (X_3), ด้านการนิเทศการศึกษา (X_7), และด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมของทั้ง 5 ด้านเท่ากับ .787 สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 61.90 โดยนำเสนอการพยากรณ์ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ในรูปสมการคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Y' = 1.072 + .173 (X_8) + .142 (X_6) + .128 (X_3) + .161 (X_7) + .119 (X_2)$$

$$Z'_Y = .214 (Z_{X_8}) + .184 (Z_{X_6}) + .145 (Z_{X_3}) + .216 (Z_{X_7}) + .137 (Z_{X_2})$$

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนให้ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งโรงเรียนโดยเฉลี่ยสูงขึ้น

2. ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ด้านการวิจัยทางการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ด้านนิเทศการศึกษา และด้านการจัดการเรียนรู้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุน ภาวะผู้นำทางวิชาการให้อยู่ในระดับมากที่สุดเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ควรให้

ความสำคัญการหาแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมประสิทธิผลของโรงเรียน ในการบริหารจัดการหลักสูตร การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร โดยทำการศึกษาจากครูผู้ปกครองและนักเรียน
2. ควรศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร เชิงคุณภาพ
3. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. ก. กระทรวงมหาดไทย. (2548). มาตรฐานการจัดการศึกษาท้องถิ่น.

กรุงเทพฯ: ม.ป.ท., ม.ป.ป.

ปฐม ปรีบุญนังกูร. (2554). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครูสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.

ราชกิจจานุเบกษา.

พิชิต ฤทธิจรูญ. (2553). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.

พิสนุ ฟองศรี. (2552). การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). การนามาตรฐานสู่โรงเรียนและห้องเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สุริยัน ทรัพย์ผล, สุเมธ งามกนก และประยูร อิมสวาสดี (กันยายน 2559). ปัจจัยด้านองค์การและภาวะผู้นำที่อิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดลุ่มน้ำโขง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วารสารวลัยอลงกรณ์, 6(3), 89-90.

Hoy, W.K., & Miskel, C.G. (2008). Educational administration : Theory research and practice. 8th ed. New York. : McGraw – Hill.